

מ"ת 43377/02/17 - מדינת ישראל נגד עבדו זייד, מחמד כבהה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 43377-02-17 מדינת ישראל נ' זייד(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 32662/2017

בפני
המבקשת
נגד
המשיבים

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אסיל קאסם

1. עבדו זייד (עציר)
2. מחמד כבהה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אחמד יונס

החלטה

1. בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדם, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"א - 1996.
2. כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם מספר עבירות של קשירת קשר לפשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977, כאשר לכל אחד מהמשיבים מיוחסות שתי עבירות של סחר בנשק - עבירות לפי סעיף 144(ב) לחוק הנ"ל.
3. על פי הנטען בעובדות כתב האישום המתוקן, במהלך שנת 2016 קשרו המשיבים עם אחרים לסחור בכלי נשק. במסגרת אותו הקשר ולשם קידומו בסמוך לאמצע שנת 2016 נפגש המשיב 1 בביתו עם ג'לאל אבו טהה, ראמי אבו טהה ומחמד אבו טאהא שהינם קרובי משפחה המתגוררים בתל שבע (להלן: **ג'לאל, ראמי ומחמד בהתאמה**). ג'לאל ביקש מהמשיב 1 שימכור לו רובה קרלו (כינוי לרובה תת מקלע מאולתר) (להלן: **"קרלו"**), אך המשיב 1 השיב שאין ברשותו נשק כזה וביצע מספר שיחות טלפון על מנת לחפש סוג נשק זה ולמכור להם.
4. לאחר מספר שעות, לבקשת המשיב 1 הגיע אדם שזהותו אינה ידועה והביא לג'לאל ולמשיב 1 תיק ובו מספר רובי קרלו בתיק שהוסתר בתא המטען של רכבו של ג'לאל והשלושה נסעו חזרה לתל שבע.
5. יותר מחודש לאחר מכן במסגרת אותו הקשר ולבקשת ג'לאל, נסעו ראמי ואשתו של ראמי- קארין לביתו של המשיב 1 לשם הגיע גם ג'לאל. ג'לאל, ראמי ואשתו המתינו מספר שעות אצל המשיב 1, עד שהמשיב 1 העביר לג'לאל שקית ובה רובה קרלו. השקית הוסתרה מתחת למושב הרכב בו נסעו ראמי ואשתו והם מסרו לג'לאל את השקית בבאר שבע.
6. סמוך לתקופה זו במהלך 2016 נסעו ג'לאל, ראמי ומחמד למשיב 1 כדי לרכוש ממנו רוס"ר מסוג M-16. מאחר ולא היה ברשותו של המשיב 1 נשק מסוג זה, הוא הפנה אותם אל המשיב 2 ואז ג'לאל רכש מהמשיב 2 את הרוס"ר M-16 תמורת 40,000 ₪.

עמוד 1

7. שבועיים לאחר מכן רכשו השלושה מהמשיב 2 רוס"ר מסוג אחר ואקדח 14, תמורתם קיבל המשיב 2 19,000 ₪.

טענות הצדדים בתמצית

8. בא כוח המבקשת, טענה כי לחובת המשיבים קמה תשתית הראייתית הנשענת על אמרותיהם במשטרה של ראמי, אשתו של ראמי - קארין, ומחמד אבו טהא, שהם השותפים לביצוע העבירה.

ביחס למשיב 1 צוין, כי ראמי מפליל את שני המשיבים ונוקב בשמותיהם, כאשר עדויות מחמד וקארין מחזקות את קיום המפגשים ואת העובדות עליהם סיפר ראמי. בעניין זה הפנתה ב"כ המבקשת להודעות שונות בתיק החקירה, כאשר ראמי אף זיהה במסדר זיהוי את המשיב 1. ביחס לשמו של המשיב 1 ראמי מסר הסבר מדוע בתחילה נקב בשם עבדו, אך המדובר בעוביידה. אשר להודעותיהם של קארין ומחמד הרי אלו מחזקות את עדות ראמי, גם אם אינן מפלילות ישירות את המשיבים. שכן גם הם מספרים על נסיעות לצפון ומפגשים מסוג זה וגם קארין מתארת את הדברים באופן דומה לזה של ראמי, גם אם אינם נוקבים בשמות המשיבים.

עוד הודגש כי המדובר בחקירה מסועפת עם נאשמים רבים ונשקים רבים, כאשר חלק מכתבי האישום טרם הוגשו.

ביחס למשיב 2 צוין כי זה מופלל אף הוא על ידי ראמי, אשר מספר על כך שכאשר הם מגיעים למשיב 1, הוא מוסר שאין לו נשק באותו מפגש ומפנה אותם למשיב 2. להודעותיו של ראמי יש חיזוק באמרותיהן של קארין, ומחמד. מעבר לכך, המשיב 2 מכחיש כל קשר עם ג'לאל וראמי, דבר שעומד בניגוד לאמור בהאזנות הסתר בהן נקלטו שיחות בינו לבין ג'לאל.

ביחס לטענת ב"כ המשיבים, כי לא הוגש כתב אישום באותם אישומים לגבי ג'לאל וראמי, ציינה ב"כ המדינה, כי האמור הוא מטעמי חסיון, כאשר בתיק אשר הוגש כנגד ג'לאל וראמי טרם טענו הצדדים לראיות בשל קושי הנוגע לחומרי חקירה אשר חלקם כחסויים, וכי הסבר לכך מצוי אף בהודעותיו של ג'לאל.

9. בא כוח המשיבים טען מנגד, כי לא היה מקום להגשת כתב אישום כנגד המשיבים. הודגש כי אם אכן ניתן לסמוך על האמור בעדויות בתיק החקירה, הרי לא ברור מדוע עסקאות רבות אשר נטען שהמשיב 1 ביצע, כלל לא מיוחסות לו. לא ברור כיצד נלקחת עדות מסוימת וזו מפולגת כאשר בוחרים רק 4 אירועים ממוקדים. הודגש, כי תמוה מאוד כיצד לא הוגשו כתבי אישום כנגד אנשים אחרים שלכאורה מופללים יותר מהמשיבים כאן. כך למשל לגבי קארין אשר מספרת בעצמה, כי הייתה מודעת למטרת הנסיעות לצפון; על הקשר שלה עם ראמי בעלה, ועל כך שהיא נוסעת ברכב של אמה כדי לא לעורר חשד כאשר היא עצמה מציינת, כי נסעה לערה להביא נשקים עבור ג'לאל תמורת כסף, זאת בעוד שקארין שוחררה בתחילת החקירה. מעבר לכך, לא נעשה מאמץ לבדוק את הדברים שקארין אמרה כדי לבחון האם באמת היא הגיעה לביתו של המשיב 1 או המשיב 2, או האם התיאור שהיא מוסרת נכון.

לא ברור גם מדוע לא נעשה לה מסדר זיהוי תמונות. עוד הודגש כי בכתבי האישום של ג'לאל וראמי ומחמד אבו טהא, לא מופיעים האישומים בהם מואשמים המשיבים שבפני, דבר המעורר תמיהה רבה ומצביע על חולשת הראיות.

10. הודגש כי ישנן סתירות מהותיות בדברי העדים וכי החקירה הייתה רשלנית ולא נעשה ניסיון לברר את

הדברים לעומק, אלא קיבלו את דברי ראמי כפי שהם, ללא כל בדיקה שהייתה פשוטה ומתחייבת. כך למשל ציין ב"כ המשיבים, כי כשנסעו לביתו של המשיב 2 עברו דרך מגרש כדורגל, כשבפועל הדרך לביתו בערה אינה עוברת דרך המגרש, אלא מכניסה אחרת.

עוד נטען כי מסדרי הזיהוי לא נערכו כראוי וכי התמונה שהוצגה דומה יותר לאחיו של המשיב 1 ולא לו, כאשר לא ברור מדוע לא הוזמן סנגור להיות נוכח במסדר הזיהוי כמתחייב.

ביחס לאמרתיו של ראמי, הרי קיימות סתירות מהותיות אל מול האמור בהודעות קארין, ואף העובדה שראמי קודם קרא למשיב 1 בשם עבדו ולא עוביידה מעיד על קושי, כאשר נראה שהחוקרים הם שהובילו לתיקון האמור, ויכול שאותו עוביידה כלל אינו המשיב 1 והחוקרים לא הגיעו לאיש הנכון. לאור הסתירות המהותיות לא היה מקום להגיש כתב אישום. נוכח כל אלו ביקש לקבוע, כי לא קיימות ראיות לכאורה או למצער שיש בהם כרסום וחולשה ממשית.

דין והכרעה

11. אין חולק כי תנאי מהותי להורות על מעצר עד תום ההליכים הינו קיומה של תשתית ראייתית לכאורית להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו, וכי טיבן של הראיות לכאורה הינו כזה שישנו סיכוי סביר שאותן ראיות אם תוכחנה בסוף ההליך, יבססו את האשמה.

עם זאת כפי שנפסק בהלכת זאדה הידועה, בשלב זה נבחן הכוח הראייתי הפוטנציאלי של הראיה, כאשר בית המשפט אינו נדרש בשלב זה לבחינת הראיות מעבר לכל ספק סביר: **"בדיקת חומר הראיות מוגבלת לבחינת קיומו של "פוטנציאל ראייתי" בראיות הגולמיות לבסס סיכוי סביר לכך שעיבודן במהלך המשפט יבסס תשתית ראייתית להוכחת אשמת הנאשם מעבר לספק סביר ..."** (בש"פ 104/17 אליעד משה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.01.2017)). וזאת בהתחשב בכך שמדובר בראיות גולמיות שטרם עברו את "כור ההיתוך" של ההליך הפלילי.

אשר לבחינת מהימנות הראיות ואופן בחינת התשתית הראייתית נקבע כי: **"...בשלב בחינת התשתית הראייתית לא ידרש בית המשפט לטענות הנוגעות למהימנות או למשקל הראיות, אלא במקרים חריגים, כאשר חומר הראיות מגלה על פניו סתירות או פירכות מהותיות, המלמדות על חולשה בולטת בתשתית הראייתית"** (בש"פ 9896/16 אימן מחיסן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 10.01.2017)).

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בחומר החקירה שהונח בפני, מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה ביחס לעבירות המיוחסות למשיבים, וכי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית להוכחת המיוחס להם, וזאת במידה הנדרשת בשלב זה.

12. **מעין בתיק החקירה עולה כי התשתית הראייתית מבוססת על מספר אדנים:**

א. אמרתיו המפלילות של ראמי - המעורב בביצוע העבירות;

ב. אמרות של מעורבים נוספים - קארין ומחמד אשר מצטרפות אל עדות ראמי;

- ג. האזנות הסתר של שיחות בין המשיב 2 לג'לאל אבו טהא בחלקן המשיב 2 מזהה את קולו;
- ד. תמונות של ראמי בהן נראה שהוא אוחז בכלי הנשק שעל פי הנטען קיבל מהמשיבים;
- ה. עדות ג'לאל אבו טהא, הגם שהוא אינו מפליל ישירות את מי מהמשיבים.
- ו. פרכות בגרסת המשיבים, בעיקר בנוגע למשיב 2.

אבחן את הראיות האמורות אחת אחת, אל מול עדות המשיבים וטענות בא כוחם.

אמרות ראמי במשטרה:

13. באמרתו מיום 1.1.17 מספר ראמי, כי היה בקשר עם ג'לאל וכי זה הציע לו לבוא איתו לואדי ערה. לאחר מכן סיפר על מספר אירועים בהם קנה נשקים בשליחותו של ג'לאל:

· במקרה הראשון עליו סיפר, נסע ראמי עם ג'לאל לבית בערה שם נכנסו לביתו של בחור בשם עבד או עבדו (כאשר בהמשך ציין כי מדובר בעוביידה). ג'לאל דיבר עם אותו אדם על נשקי מסוג קרלו ועבדו עשה מספר טלפונים. לאחר כשעתיים הגיע אדם עם רכב. ג'לאל ועבדו ירדו אליו ואז ג'לאל הביא תיק עם נשק קרלו אחד או שניים והכניסו לתא המטען של הרכב, כאשר הוא שילם לעבדו 12,000 ₪ (ראה שורות 49 ואילך).

· מקרה נוסף ארע כחודש לאחר מכאן, כאשר ג'לאל פנה אליו ואמר לו לבוא לצפון. הוא הבין שיש עסקת נשק ויצא יחד עם אשתו קארין ברכב של הוריה. הוא פגש את ג'לאל בצפון וזה הכניס לתא המטען של רכבו תיק כבד שהוא הרגיש שיש בו שני רובי קרלו, ובבאר שבע מסר את התיק לג'לאל ובהמשך ג'לאל מסר לו כ- 300 ₪.

· אירוע נוסף התרחש כחודש לאחר מכן, כאשר ג'לאל התקשר וביקש ממנו לבוא עם קארין והיא לא הסכימה מאחר ומדובר בהברחת נשקים. בהמשך קארין התרצתה לאחר שהבינה שיקבלו כסף. בתחנת הדלק בצפון ביציאה מכביש 6 פגשו את ג'לאל ונסעו עמו לביתו של עבדו. ג'לאל שאל את עבדו מה עם העניין והובן שזה נשק, ועבדו השיב שייקח זמן. בשלב מסוים הגיע אדם עם שקית שחורה אותה לקח ג'לאל, והכניס את השקית עם הקרלו לרכב של קארין מתחת לכיסא במושב שליד הנהג. סוכם כי ג'לאל ייקח את הנשק מבאר שבע ואכן בהמשך היום הוא מסר את השקית לג'לאל, כאשר הוא הרגיש שבשקית היה נשק אחד.

· אחרי כשבועיים ג'לאל פנה אליו וביקש ממנו לצאת לצפון לבדו עם קארין ולהיפגש עם עבדו? ולהביא ממנו דברים, כאשר הוא הבין שמדובר בנשקים. למחרת ראמי נסע עם אשתו קארין ברכב הטייטה. ג'לאל אמר לו כי כאשר יגיע לכניסה של ערה, עבדו יבוא לפוגשו. בהמשך עבדו התקשר והגיע ברכב כסוף והוא נסע אחריו ושם ברכבו קרטון של קוקה קולה ובו שני נשקים, ועבדו אמר לו שיסתדר עם ג'לאל לגבי הכסף. הוא לקח את הנשק ובערב ג'לאל בא לקחת אותם מביתו.

14. באמרתו מיום 8.1.17 חוזר ראמי על עיקרי הדברים תוך שהוא מציין כי: **"אני בערך בשנה האחרונה העברתי בערך 12 רובי קרלו עבור ג'לאל, אלה רובים שהיינו מביאים מערעה מבחור בשם**

עוביידה חשבת שקוראים לו עבדו בחקירה הקודמת, כאשר ג'לאל היה מתאם עם עוביידה הזה ואני הייתי מביא לו את הנשקים כל פעם נשק או שניים מסוג קרלו" (שורות 62-60). עוד מספר ראמי על המחיר בהם ג'לאל היה מוכר את נשקי הקרלו.

· ראמי מוסיף באותה אמרה (ככל הנראה בעקבות דברים שנאמרו על ידו בחקירתו בשב"כ), כי ג'לאל רכש באמצעותו M16 מהמשיב 2. הוא מספר כי ג'לאל ציין בפניו שיש מישהו בשם מחמד כבהא שמוכר M16. הוא נסע עם ג'לאל אל מחמד כבהא מערה ומחמד לקח אותם למישהו אחר ושם ג'לאל קנה M16 בכ-40,000 ₪.

· אחרי כשבועיים הוא נסע שוב יחד עם ג'לאל לאותו מחמד כבהא ושם קנו ממנו רובה M16 שעבר הסבה ואקדח 14 תמורת 19,000 ₪.

15. באמרתו מיום 12.01.17 מספר ראמי על אירוע נוסף בו נסע לעבדו ושם הוא מסר לו שקית שבה הוא אמר לו שיש רימונים ונשק קרלו. עוד הוא מציין כי עוביידה (אותו הוא זיהה כמשיב 1), הגיע אל ג'לאל במשאיתו השייכת לחנות הקרמיקה. ויודגש, מתוך הראיות בתיק החקירה עולה, כי אכן למשיב 1 יש קשר לחנות קרמיקה. שכן האמור עולה אף מאמרתו של המשיב 2 אשר מציין שהוא מכיר את המשיב 1 אשר עובד בקרמיקה בהובלות.

16. **לראמי נערכו מסדרי זיהוי.** באותם מסדרי זיהוי בתמונות, זיהה ראמי את המשיב 1 תוך שהוא ציין כי זהו אותו עוביידה שהוא הזכיר בעדותו בקשר לאמל"ח (ראה דוח מסדר זיהוי תמונות מיום 09.01.17). במסדר זיהוי תמונות נוסף שנערך, זיהה ראמי את המשיב 2 וציין, כי זהו מחמד כבהא חבר של ג'לאל (ראה דו"ח מסדר זיהוי תמונות מיום 10.01.17).

17. מכאן עולה כי ראמי מתאר מספר אירועים בהם יחד עם ג'לאל או בשליחותו, קנה נשקים מהמשיב 1 ואף מהמשיב 2 תוך שהוא מתייחס לשמם, מתאר את המפגשים ואף מזהה אותם במסדרי הזיהוי.

18. **חיזוק לאמרותיו המפלילות של ראמי ניתן למצוא בעדות אשתו של ראמי - קארין ובעדותו של מחמד.**

י"אמר כבר עתה, כי אף אם קיים שוני בעניינים מסוימים בין תיאור הדברים כפי שמסרו קארין או מחמד לבין המתואר באמרותיו של ראמי, הרי עדיין אין מדובר בשוני אשר פוגם או מכרסם באופן משמעותי במשקל עדותו המפלילה של ראמי. יתרה מכך, אמרותיהם כמי שנכחו בחלק מהאירועים נשוא כתב האישום, מחזקות באופן כללי את עדותו של ראמי. האמור הינו בכך שאף הם מתארים נסיעות לצפון - לערה; רכישת נשקים בשליחותו של ג'לאל; קארין אף מתארת את אותו מפגש עם המשיב 1 באופן דומה - בכך שהמתינו שעות בביתו; באופן תיאור הבית; בעובדה שבעסקה זו התקבלו נשקים; ובכך שנסעו לצפון לבקשתו של ג'לאל.

עולה אפוא, כי ליבת הדברים כמתואר באמרותיו של ראמי, לפין בשנה האחרונה נסע בשליחותו של ג'לאל לרכוש נשקים מאדם בואדי ערה, מוצאת חיזוק בעדויות קארין ומחמד.

אמרות קארין במשטרה

19. באמרתה מיום 27.12.16 מספרת קארין, כי לפני כשנה נסעה עם ראמי בעלה לצפון לאחר שהוצע לו

ע"י ג'לאל שהם ילכו להביא משהו ביחד. הם נסעו ברכב של הוריה שכן רכב זה חשוד. היא נהגה ברכב כיון שלראמי אין רישיון לנהוג. ראמי דיבר עם ג'לאל כל העת בטלפון. כשהגיעו לערה, ראמי ירד עם בחור בשם מחמד. לאחר מכן ראמי ביקש שהיא תיכנס לבית בו עצרו ותשב שם עם הנשים, וכך עשתה. בהמשך באו שלושה בחורים עם שני תיקים בצבע שחור ושמו את התיקים ברכבם בתוך הפלסטיק שפירקו מתחת למגבי שמשת הרכב וראמי אמר לה שמדובר בנשקים מסוג M16, והיא אף ראתה שזה נשק לפי צורת העטיפה.

קארין מספרת על מקרה נוסף בו נסעו לערה, לאותו אדם מחמד. היא ישבה ברכב ואחרי זמן מה ראמי הגיע לרכב עם שלוש שקיות ואמר לה שיש להם שלושה נשקים מסוג קרלו. קארין הפנתה את החוקר לתמונות המצויות בתיק החקירה בהן ראמי נראה עם אותם נשקי קרלו. עוד סיפרה כי היה מקרה נוסף בו הם נסעו לצפון וראמי התקשר למחמד ודיבר אתו על בעיה שהייתה בנשק, וכי היא לא זוכרת אם באותו מקרה ראמי חזר עם נשק M16 כפי שאמרה לחוקר השב"כ (ראה אמרת קארין מיום 27.12.16 שורות 54 ואילך).

20. ממקרא האמור, עולה כי גם קארין מספרת על כך שג'לאל שילם לראמי עבור הובלת הנשקים; כי היו נסיעות לערה לשם רכישת כלי נשק; כי הנסיעות היו ברכבה כיוון שזהו רכב שאינו חשוד; וכי ג'לאל לקח מהם בהמשך את הנשקים. נקודות רבות אפוא החוזרות ועולות בעדות ראמי, מוצאות את בביטוי אף בעדותה של קארין.

21. אכן תיאור המקרים ע"י קארין אינו זהה לאופן בו הוא מתואר ע"י ראמי, וקיים שוני בפרטים לא מועטים. עם זאת אין המדובר בסתירות הנוגעות לליבת התיאור של ראמי וסתירות אלו מקומן להתברר במהלך שמיעת הראיות בתיק. בשלב בו אנו מצויים אין בהם כדי לפגום בעיקרי התשתית הראייתית. וכאמור, אמרות קארין מחזקות את אמרותיו של ראמי בליבת הדברים: ביחס לכך שהיא נסעה עם ראמי ברכבה; כי הדברים היו בשליחותו של ג'לאל לקנות כדי להוביל נשק מערה לבאר-שבע; ובכך שישנן תיאורים ספציפיים ביחס למפגשים, כמו העובדה שבאחד מהם היא ישבה בתוך הבית כיוון שהם התעכבו, תיאורים אשר תואמים את עדותו של ראמי.

22. באמרתה השנייה של קארין (מיום 15.02.17) היא מספרת, כי ראמי לקח אותה עמו לנסיעות האלו כיון שלא היה לו רישיון והוא אמר שלא יחשדו בה וכי היא הייתה חייבת לבוא איתו. היא ציינה כי בהתחלה ג'לאל וראמי לא עירבו אותה בעסקאות, אך מאז שהיה לה רישיון ואת הרכב של הוריה, הם נזקקו לה ואז גם הייתה מעורבת יותר. קארין חוזרת על תיאור של האירוע בו הגיעו לביתו של מחמד. עוד ציינה בדרך חזרה ראמי אמר שיש לו נשקי M16, וכי בפעם השנייה שהיא נסעה לערה היא לא ירדה מהרכב ולא ראתה את מחמד כלל. היא שמעה את ראמי אומר את השם מחמד בשיחות שלו עם ג'לאל. היא ציינה כי לא תוכל לזהות את אותו מחמד והיא לא ערוכה לעימות אתו כיוון שהיא מפחדת (ראה שורות 56 באמרה ואילך).

אמרותיו של מחמד אבו טהה

23. אף אמרותיו של מחמד אבו טהה מחזקות את אמרותיו של ראמי. כך למשל מחמד מספר על כך שהוא נסע יחד עם ראמי לערעה בצפון לביתו של בחור בשם מחמד וכי הם הכניסו את הנשק שקיבלו משם מתחת לפלסטיק שפירקו מתחת למגבי המכונית (באותו אופן של הסתרת הנשק עליו מספרת קארין, אם כי ביחס לאירוע אחר). עוד צוין כי הוא ראה באותו אירוע נשק עטוף וכי אף ג'לאל היה איתם באותה נסיעה, אם כי הוא בא ברכב שלו, כפי שמספר אף ראמי (ראה אמרת מוחמד מיום 04.01.17 שורות 30 -

40). מחמד מספר על אירוע נוסף בו נסע יחד עם ראמי ואחיו של ג'לאל להביא רובי קרלו מבחור בערה שם הגיעו לבית בן 2 קומות וראמי פגש את הבחור והביא ממנו שלושה נשקים מסוג קרלו אותם הכניס לתא המטען של הרכב מתחת לגלגל ספייר.

24. לסיכום, ממכלול עדויות המעורבים עולה, כי הם סחרו בנשק עם שניים בערה: עבדו או עוביידה (שמו של המשיב 1) והשני בשם מחמד (שמו של המשיב 2); וכאמור, ראמי מזהה הן את המשיב 1 והן את המשיב 2 במסדר זיהוי תמונות. ודוק, הגם שמחמד וקארין אינם מפלילים באופן ישיר את המשיבים, עדיין הם מחזקים את עדותו של ראמי ואף תומכים בה בנקודות משמעותיות: בין היתר ביחס לכך שמדובר במוחמד; ביחס לתיאור של בית בן שתי קומות ובו ראמי עלה לקומה השנייה; ביחס לעובדה שג'לאל הוא שעמד מאחורי העסקאות; באשר לנסיעה לצפון; לאופן הטמנת הנשקים ברכב; ובאשר לתיאור בעניין פירוק הפלסטיק מתחת למגבי השמשה.

25. באשר למשיב 2 כאמור ראמי מפליל אותו באופן ישיר ומציין את שמו ואף מזהה אותו במסדר זיהוי. גם כאן קיים חיזוק באמרותיהם של קארין ומחמד, הן ביחס לשם מחמד והן ביחס לעניין רכישת רובי M16 - בהבחנה מרובי הקרלו - ממוחמד, וזאת כפי שמעיד ראמי.

26. מעדות ג'לאל מיום 29.12.16 עולה, כי הגם שאינו מפליל את המשיבים, הרי עדיין קיימים פרטים באמרתו העולים בקנה אחד עם עדות ראמי. על כן גם אם אין בעדותו כדי להפליל את המשיבים ישירות, הרי היא תומכת בעדות ראמי בעניינים מסוימים. כך ביחס לכך שקנה נשקים מסוג קרלו בואדי ערה; כי מי שהביא את הנשקים היו ראמי ואשתו קארין; כי בחלק מן הפעמים היה זה אף מחמד שסייע בהבאת הנשקים. עם זאת הוא ציין כי הוא לא מוכן למסור את השמות של אותם סוחרים מואדי ערה כדי למנוע סכסוכים.

האזנות הסתר

27. בתיק החקירה מצויים תמלילים של האזנות סתר אשר בוצעו לטלפון של ג'לאל (בין היתר בנוגע לשיחות לטלפון 052-3403007). מקרא השיחות מעלה כי המדובר בשיחות שנעשה בהן שימוש בקודים, וכי הדוברים משוחחים בקודים, על דברים שהשתיקה יפה להם.

28. כך למשל בשיחה מספר 33 (מסומנת י"ט בתיק החקירה) מדבר ג'לאל עם אחר כאשר המשיב 2 אישר שזהו קולו והשיחה נסובה על "**הבת הסינית**". בשיחה נשמע המשיב 2 אומר לג'לאל, כי אמור להגיע אליו רכב דומה ל"**בת הסינית**" וכי הוא כמו "**הבת הסינית**" אבל מפה אצלנו. ג'לאל שואל כמה הכסף שלה - **כביכול של הבת הסינית** - והמשיב 2 עונה, כי בערך 27. ג'לאל אומר לו שהוא יבדוק ויראה אותה וכי הוא רוצה, המשיב אומר לו בתגובה כי **היא משהו על רמה כאילו לא סתם** ובהמשך אומר כי "**הטופ בנות נקיות אלה**". וכאמור לא ניתן הסבר על ידי המשיב 2, לא ל"**בת הסינית**" ולא לדבריו בנוגע לקיומן של "**בנות נקיות**".

המשיב 2 נשאל באשר לאותה שיחה וכשההקלטה מושמעת לו, הוא מזהה בתחילה את קולו אך בהמשך הוא אומר שהדברים מזויפים ומתכחש לאמור שם.

29. כאשר מושמעת למשיב 2 שיחה מס' 37 שם המשיב 2 שואל את ג'לאל אם הוא בדק לו מה שהוא אמר

עליו ואומר שזה רק רכב קטן, המשיב 2 מזהה את קולו אך מסביר, כי הוא רצה למכור לג'לאל טנדר סוברו.

עם זאת בהמשך כאשר מושמעות לו שיחות נוספות כמו שיחה 42 **שם נשמע ג'לאל שואל מה עם ה"מלפפון" וג'לאל אומר למשיב שהוא רוצה "מלפפון" מקורי והמשיב אומר שהוא מתעסק אך ורק במקורי ולא בירדני**, וכאשר הם מדברים על מחירים באלפים וג'לאל אומר למשיב שיבדוק לו **"הכפית והמלפפון"** וכי גם אם יש שני מלפפונים הוא ייקח, אזי לפתע המשיב מתכחש לדברים וטוען כי השיחה מזויפת. המשיב כשל אפוא מלספק הסבר לאותן שיחות עם ג'לאל, דבר הפועל לחובתו מקום בו השיחות מפריכות את גרסתו בדבר העדר היכרות עם ג'לאל.

גם בשיחה מספר 33 באותה האזנת סתר, כאשר המשיב 2 נשאל מי זאת ה**"בת הסינית"** הוא לא עונה.

גרסת המשיבים

30. אל מול האמור קיימת גרסת המשיבים אשר שוללים כל קשר למעשים ומתכחשים להיכרות ממשית עם ג'לאל.

כך המשיב 1 מספר, כי הוא עובד בחברת קרמיקה, אין לו כל קשר לנשקים, והוא לא מכיר ולא נפגש עם ראמי אבו טהה. לגבי ג'לאל אבו טהה, הוא ציין כי אולי הוא דיבר אתו מהכלא, אך הוא לא רוצה להגיד סתם והוא אף לא מזהה את תמונתו. הוא שולל מפגש עם ג'לאל או עם קארין או עם מחמד אבו טהה. כאשר נאמר לו כי על פי פירוט השיחות, הוא דיבר מספר פעמים עם מחמד אבו טהה, עם ראמי ועם ג'לאל, הוא משיב שהוא לא מכיר אותם ולא יודע מי הם, וכי הוא מנהל הרבה שיחות עם לקוחות.

31. המשיב 2 בחקירתו שולל בתחילה היכרות עם ג'לאל אבו טהה ואומר רק, כי שמע את השם הזה (ראה אמרתו מיום 13.02.17 שורה 65). בהמשך כשהוא נשאל איפה שמע את השם, הוא מציין שהוא חושב שהיה לג'לאל היה פנצ'ר ליד התחנה בואדי ערה והם עזרו לו. והנה, כאשר מושמעות למשיב 2 השיחות שצוינו לעיל, בניסיון ליתן הסבר לשיחה המתארת כביכול מכירת רכב, הוא נזכר לפתע כי הוא רצה למכור לג'לאל את הרכב שלו, דבר שלא סיפר בתחילת החקירה. ברי כי המדובר בגרסה כבושה שמשקלה פחות. מעבר לכך בהמשך כאמור המשיב 2 מתכחש לכך שהוא הדובר באותן שיחות עם ג'לאל, למרות שאלו מבוצעות מהטלפון של ג'לאל אל אותו מספר טלפון בו המשיב זיהה תחילה את קולו כדובר באותה שיחה.

32. לסיכום, עדות ראמי ביחס לקשר בין ג'לאל למשיב 2 נתמכת **אף בהאזנות הסתר בהן יש קשר ברור בין המשיב 2 לג'לאל כאשר מתוכן השיחות עצמו ברור שמדובר על עסקה שהם עורכים ביניהם, על מחירים, על כך שמדובר במשהו מקורי, משהו על רמה, ומנגד המשיב 2 לא נותן כל הסבר לאמור.**

33. עוד יצוין, כי הן ראמי והן מחמד מדברים על כך שבביתו של המשיב 1 עלו לקומה השנייה, עניין שיש לו תמיכה בראיות אחרות (ראו פסקה 36).

34. **יתרה מזאת, גם ג'לאל מאשר שקנה מהצפון נשקים, מדבר על אותם אנשים שהפעיל כדי להביא את הנשקים - ראמי קארין ומוחמד, ומכאן גרעין עדותו עולה בקנה אחד עם גרעין העדות**

של ראמי.

35. אציין כי לא נעלמו מעיני כפי שפורט וכפי שציינה אף ב"כ המבקשת בטיעוניה, כי קיים שוני ואף קיימות נקודות מסוימות בהם מצויות סתירות בנוגע לחלק מתיאור האירועים, וזאת בין האמור באמרותיו המפליליות של ראמי, לבין אמרות קארין ומחמד. עם זאת, יש לזכור כי אנו מצויים בשלב בו בחינת התשתית הראייתית הינה לכאורית, ואין בסתירות או שוני שאינו יורד לשורשם של דברים, כדי לפגום בכוח הלכאורי של התשתית הראייתית שפורטה לעיל, כאשר שאלות הנוגעות למהימנות או משקל מקומם להבחן.

התייחסות לטענות נוספות שהועלו ע"י ב"כ המשיבים:

36. ב"כ המשיבים חזר וטען, כי לאור אותן סתירות ופרכות, לא קיימות ראיות לכאורה או למצער קיים כרסום משמעותי. לטענות אלו באה התייחסות בפירוט התשתית הראייתית שתוארה לעיל.

37. לב"כ המשיבים טענות נוספות בעניינים שונים ואדרש להן. כך למשל טען ב"כ המשיבים, כי בהודעות העדים נאמר שביתו של המשיב 1 הוא בן שתי קומות וכי הדברים נעשו בקומה השנייה בעוד שבפועל מדובר בבית בן 4 קומות, וקיים מחדל חקירתי בכך שהדבר לא נבדק כאשר בקלות ניתן לתעד את הבית. טענה זו יש לדחות בשתי ידיים. שכן מעבר לעובדה, כי לא הובאה כל ראיה לתמיכת הטענה שהמדובר בבית בן 4 קומות, הרי דווקא מדוחות השוטרים עולה תימוכין לעניין הקומה השנייה. כך מדו"ח השוטרים אשר עצרו את המשיב 1 עולה, כי אכן המשיב בעת מעצרו יצא המשיב מהמרפסת בקומה השנייה (ראה דו"ח הפעולה של רס"ר ימין מיום 13.2.17). מכאן בתיק החקירה קיים דווקא חיזוק לתיאור שמוסרים קארין ומחמד - לכך שהדבר היה בקומה השנייה, ולא להיפך, כפי שנטען. דווקא העובדה ששני עדים אלו ידעו לציין פרט זה, ללא קשר אחד לשני, וכאשר פרט זה יש לו תימוכין בדו"ח פעולה בתיק החקירה, מלמדת על האותנטיות של הדברים.

38. אציין, כי אף טענות נוספות שטען ב"כ המשיבים המלומד, למשל כי כשנוסעים לביתו של המשיב 1 לא עוברים דרך מגרש כדורגל, לא נתמכו בראיות כלשהן, ולכן אין בידי לתת להן כל משקל.

39. באשר לטענות נוספות של ב"כ המשיבים ביחס לעובדה שראמי ומחמד לא הואשמו בכתב האישום שהוגש נגדם, באירועים המיוחסים למשיבים כאן, הרי אכן עניין זה על פני הדברים מעורר תהיות. תשובת ב"כ המבקשת בעניין זה לא הייתה ברורה. בשלב מסוים היא בקשה למסור הסברים במעמד צד אחד, ללא שנימקה בקשה חריגה זו, ובהמשך ציינה כי ההסבר מצוי בהודעות ג'לאל וכי הדבר קשור בחומרי חקירה חסויים. האמור, על פניו, אין בו כדי להסביר באופן מספק את העובדה שהעדים המפלילים לא הואשמו בעניין זה בכתב האישום הנוגע אליהם. עם זאת, לא הובאו בפני ראיות בנוגע לטענה זו, ואף לא הוגשו כתבי האישום בעניינם של האחרים. ודוק, המדובר בטענה אשר טעונה בירור עובדתי, בין אם מדובר בטענה הנוגעת להגנה מן הצדק, או באם מדובר בטענת אפליה או אכיפה בררנית. כך אף ביחס לטענות הנוגעות לכך שלא הוגש כתב אישום נגד **קארין**, אם כי צוין כי יש כוונה להגיש נגדה כתב אישום. טענות מסוג זה טענות בירור עובדתי מדוקדק ומקומן להתברר במסגרת התיק העיקרי, לאחר עריכת הבירור העובדתי הנדרש.

40. באשר לטענות ב"כ המשיבים באשר למסדרי הזיהוי, הרי לא מצאתי שיש בהן כדי לפגוע בכוח הראיית הלכאורי של מסדרי הזיהוי. טענת ב"כ המשיב כי למשיב 1 אח שהתמונה דומה לו יותר מאשר למשיב, אינה

ברורה, מעבר לכך שלא הוצגה לאמור כל ראיה. הראיה הקיימת, בבחינת היש הינה מסדר זיהוי של שמונה תמונות, אשר מתוכן זיהה ראמי בבירור את משיב 1 כעוביידה ממנו סיפר שרכש את הנשקים, ואכן המדובר בתמונתו של המשיב 1.

41. באשר לטענה כי לא נערך לקארין מסדר זיהוי וכי מדובר במחדל חקירתי, הרי קארין ציינה כי לא תוכל לזהות את מחמד שכן לא ראתה אותו בבירור.

42. באשר לטענה כי ראמי בתחילה קרא למשיב 1 עבדו ואח"כ עוביידה וכי הדבר מלמד כי השם עוביידה נאמר לו ע"י החוקרים, הרי אף טענה זו לא בוססה, ומעבר לכך על פי כותרת כתב האישום, המשיב 1 שמו עוביידה ובסוגריים צוין השם עבדו שכן כנראה הוא מוכר אף בשם זה, ומכל האמור לא מצאתי תימוכין לטענה כי אולי הייתה טעות בעניין זה.

לא מצאתי כל פסול במסדרי הזיהוי עצמם. טענת ב"כ כוח המשיבים כי היה מקום לזמנו למסדר, אין בה כשלעצמה כדי לפסול את המסדר אלא לכל היותר רלוונטית לשאלת משקלו של המסדר. מעבר לכך ולאחר שעינתי בטפסי מסדרי הזיהוי ובתמונות שהוצגו בהם, לא ראיתי כל בסיס המצדיק לפגום במשקלם של מסדרי הזיהוי.

למעלה מן הצורך יאמר, כי טענות מסוג זה מטבע הדברים יבחנו בתיק העיקרי, כשיעיד עורך המסדר ויוכל להידרש לאמור.

43. נוכח כל המקובץ מצאתי כי קיימת תשתית ראייתית מפלילה במידה הנדרשת בשלב בו אנו מצויים, כפי שפורט להלן כלפי שני המשיבים.

44. **מכאן לעילת המעצר.** המעשים המיוחסים למשיבים ונסיבות ביצועם מבססים לכאורה עילת מעצר של מסוכנות זאת כאמור בסעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים וכן עילת מעצר סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק הנ"ל, כאשר אף ב"כ המשיבים לא חלק על האמור.

45. בהתאם למצוות המחוקק, נותר אפוא לבחון היתכנותה של חלופה שיש בה כדי להשיג את תכלית המעצר.

46. לשם כך הדיון יידחה לקבלת תסקיר ליום 30.03.17 בשעה 15:30.

המזכירות תזמן את המשיבים לדיון באמצעות שב"ס.

עותק מההחלטה יישלח לבאי כוח הצדדים ולשירות המבחן.

חומר החקירה שנמסר לבית המשפט מוחזר לידי ב"כ המבקשת.

עמוד 10

ניתנה היום, י"א אדר תשע"ז, 09 מרץ 2017, במעמד הצדדים.

יעל רז-לוי, שופטת